

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 454

van **MIEKE SCHAUVLIEGE**

datum: 4 februari 2022

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Lokale lozingsvergunningen voor gevaarlijke stoffen - Advies Vlaamse Milieumaatschappij (VMM)

Op 23 november 2020 kende het college van burgemeester en schepenen (CBS) een lozingsvergunning toe aan het bedrijf Delhaize De Leeuw NV, Brusselsesteenweg 347, Kobbegem (Asse) voor de bouw van een wijnbottelarij - deel: bemaling grondwater en lozing. Het bedrijf mag tot 10.000 m³ (of 10 miljoen liter) grondwater dat mogelijk vervuild is met gevaarlijke stoffen oppompen en lozen onder voorwaarden. Op 14 december 2020 volgde een voorwaardelijke omgevingsvergunning voor de bouw van een wijnbottelarij inclusief een wijnkelder en kantoren. De voorwaarden zijn gekoppeld aan het bemalen en lozen van grondwater.

Vanaf 1954 was er gedurende bijna 60 jaar een drukkerij gevestigd op het terrein. In 2014 volgde de sloop: men botste op historische vervuiling vanuit de jaren 60-70. Het terrein werd gesaneerd. Bodemonderzoek uit 2018 toont aan dat er nog steeds gevaarlijke stoffen aanwezig zijn, waaronder nikkel (Ni), chroom (Cr), minerale oliën, vluchtige organische chloorverbindingen (VOCl) en BTEX, een cocktail van 4 parameters benzeen, toluen, ethylbenzeen en xyleen.

Vlaamse II bijlage 2C bevat een lange lijst van gevaarlijke stoffen (GS), ook parameters genaamd, elk voorzien van een cijfer dat de grens aangeeft van de hoeveelheid van die stof die (nog net) veilig is. Die hoeveelheid is het indelingscriterium (IC), is wettelijk vastgelegd en uitgedrukt in microgram per liter (µg/l). Het IC lijnt juridisch af wat te beschouwen is als bedrijfsafval met GS: is de concentratie van een bepaalde parameter in het te lozen water lager dan het IC van die stof, dan is het veilig en gelden algemene lozingsnormen. Bij hogere concentratie is er een risico op gevaar en worden aan de lozing bijzondere voorwaarden gekoppeld.

Uit het dossier wordt een voorstel gedaan om niet voor alle GS het IC te gebruiken als veilige grenswaarde maar voor een aantal ervan het IC te verhogen met een factor 10 en niet IC of IC+10 maar ICx10 als veilige norm te beschouwen. De Milieudienst en het CBS van Asse volgen het advies. Achteraf bevestigt de VMM in een bijkomende vraag van het CBS dat dit een gebruikelijke werkwijze is omwille van de veronderstelling van mogelijke verdunning bij het lozen.

1. Voor de parameters benzeen en toluen wordt er een lozingsnorm 10x het IC toegekend.

Kan de minister verduidelijken waarom de wettelijk vooropgestelde lozingsnorm voor toluen van 90 µg/l niet gerespecteerd wordt?

2. De twee andere BTEX-parameters ethylbenzeen en xyleen hebben een IC van 5 µg/l en 4 µg/l. Hun aanwezigheid op het terrein dateert van de jaren 60-70 en bij het onderzoek in 2018 waren ze vermoedelijk in overdosis aanwezig.

Kan de minister verduidelijken waarom de parameters niet langer in het huidige dossier worden opgenomen?

3. De bemaling is afgerond.

Welke analyse in het kader van voortschrijdend inzicht is er gemaakt?

4. Werd er een analyse gemaakt over het gecumuleerde resultaat van de lozing van gevaarlijke stoffen? Graag had ik hiervan een kopie ontvangen.

ANTWOORD

op vraag nr. 454 van 4 februari 2022

van **MIEKE SCHAUVLIEGE**

1. De 90 µg/l voor tolueen is geen wettelijk vooropgestelde lozingsnorm maar is de milieukwaliteitsnorm waaraan het oppervlaktewater moet voldoen.
Als de concentraties in het afvalwater boven het IC liggen zoals hier het geval is dan moet een lozingsnorm opgenomen worden in de vergunning. In dat geval wordt er beoordeeld of de lozing aanvaardbaar is. In dit geval wordt er niet rechtstreeks geloosd in de waterloop maar via de riolering en de daaraan gekoppelde RWZI waardoor rekening moet gehouden worden met een zekere afbreekbaarheid van de stof.
2. Wanneer de parameters niet expliciet in de vergunning opgenomen worden dan mogen ze niet voorkomen in concentraties boven het IC. Het is aan de exploitant om er voor te zorgen dat dit daadwerkelijk het geval is.
3. Geen, aangezien dit geen dossier is met een potentieel grote impact.
4. Voor bodemsaneringen en bemalingen doorloopt VMM het impact-stappenplan <https://www.vmm.be/water/afvalwater/impactbeoordeling-bedrijfsafvalwater>.
Hier gaat het slechts om een lozing van 8 maanden met een initieel debiet van 20,0 m³/u en een stationair debiet van 2,5 m³/u.
Deze beperkte lozing zorgt niet voor een achteruitgang van de toestand en ook het naleven van de MKN van 90 µg/l (jaargemiddelde) of 700 µg/l (maximum) komen niet in het gedrang komen.
Bovendien is als bijzondere voorwaarde opgelegd dat tijdens de bemaling het effluent regelmatig moet worden bemonsterd en geanalyseerd.